

Kihveli soikoon

Sanovat, että Savossa ei oikein voi luottaa ihmisiin. Ainakin vastuu sanoman ymmärtämisestä jää kuulijalle. Savolaiset venkoilevat, ja sama meno tuntuu jatkuvan vielä maakunnan rajojen takanakin.

Koska taksilla ajo tylsistyttää, pyrin kulkemaan vieraissa paikoissa yleisillä kulkuneuvoilla. Maisniemestä Hankasalmen asemalle kertyy matkaa viitisen kilometriä. Aikataulun mukaan bussi kulkee siitä klo 18:22 ja saapuu asemalle 18:25, mikä sopii kuin nakutettu.

Hankkiudumme pysäkille hyvissä ajoin. Liikenne ysitiellä soljuu harvaksen. Hienoja baanoja täällä syrjäseuduilla, eivätkä paljoa kulu. Nysse on nyt jo 15 minuuttia myöhässä. Yksi linja-auto lähestyy. Viittoilemme. Kuski painaa kaasua niin, että diiseli mylvii ja työntää harmaata savua pakoputkesta. Pikavuoro.

Puoli tuntia on mennyt, eikä dösää vieläkään kuulu. Kaivan riemurasian ja alan hakea numerotiedustelusta paikallisia takseja. Juuri kun olen tilaamassa, bussi tulee. Ehdimme pysäyttää sen hädin tuskin. Joo, kyllä tämä on se bussi. Alkupäässä tuli hässäkkää, ja olemme vartin myöhässä. Kuski ei millään usko, että ollaan yli puoli tuntia taka-ajassa.

Ai että miksi Hankasalmen asemalle. Pysähtyykö sillä juniakin? Kyllä siellä vielä pysähtyy. Asemankylässä asustelee vajaan 900 henkeä. Sieltä löytyy pari kauppaa, koulu, kirjasto ja terveystasema. Kesän kohokohdan muodostaa kuitenkin musiikki-irrottelu Kihveli Soikoon, joka vuodesta toiseen kerää kävijöitä koko kunnan asukasluvun verran.

Monet skifflen soittovehkeistä on rakennettu kierrätystavarasta. Kitara on koottu säilykepurkista ja jostain listasta. Narubasson tärkeät osat ovat harjanvarsi ja vanerilaatikko. Banjon vermeet repsottavat sinne tänne. Vanhanaikainen sinkitystä pelistä tehty pyykkilauta on tärkein rytmikone. Sahaakin soitetaan. Ja vauhti on niin hurjaa, että huolimattomasti pukeutuneet soittajat meinaavat kaatua koko ajan nenälleen.

Skiffle kuuluu folkmusiikin piiriin. Tyyli syntyi Amerikoissa vuosisadan alussa. Musiikista huokuu jazzin, bluesin ja kantrin sävyjä. Tunnusomaista soitannossa on vähän kykyjä kovempi vauhti ja kaikenlainen pelleily.

Suomessa skiffleä on vienyt eteenpäin ennen kaikkea hankasalmelaisten Tuukkasten veljesten yhtye Werner Bros. Tämä isojen poikien bändi on kiertänyt maailmaa aina Nääsвилlestä Nashvillen. Werner Bros. on nyt Kihvelin itseoikeutettu isäntäbändi.

Mutta takaisin asemalle. Asemarakennuksen edessä seisoo sininen lättähattu. Se kulkee juhlien aikaan Pieksämäen ja Jyväskylän väliä. Aseman vieressä kököttää makasiini, jossa myös jammataan. Hieman etäämmälle on pystytetty valtava telta, joka sisälle on aseteltu tiheään tukevia puupenkkejä. Ravinto- ja juomapalveluiden tilat ovat väliaikaisia. Vessatkaan eivät ole mitään kemiallisia puhelinkioskeja vaan oikeita puuseita.

Kihveliasemalla myydään lippujen lisäksi viiden euron kihveliseteleitä. Yllättäen monet tuotteet – juomista ruokiin ja CD-levyihin – maksavat viisi euroa. Jonoja ei muodostu mihinkään.

Kihveli Soikoon soi nyt jo 20. kertaa, ja se tuntuu jaksavan aina vaan paremmin. Pieneen kylään saapuva turisti ei heti usko silmiään. Näin oli varmaan käynyt myös jututtamalleni tanskalaispariskunnalle, joka oli eksynyt paikalle, muuttanut lomasuunnitelmiaan ja ostanut liput. Eivät varmaan katuneet.

pajen